

*Nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych,
ale grzeszników.*

Pieśń lub krótka modlitwa na rozpoczęcie.

Czytamy księgę życia

Istnieją osoby, których unikamy prawie instynktownie. Są to te same osoby, które nasze społeczeństwo odrzuca jako «szkodliwe społecznie» czy «nieużyteczne». Za nic w świecie nie chcielibyśmy by nas, czy kogoś z naszych bliskich czy przyjaciół widziano w ich towarzystwie. Jeżeli chcemy zachować nasze «dobre imię», wiemy, że powinniśmy unikać określonej klasy ludzi. W przeciwnym razie, narażamy się na to, że będziemy «źle widziani», czy też będziemy «na ustach wszystkich». W tym pierwszym momencie naszego spotkania:

- *Postarajmy się sporządzić listę konkretnych osób, które nasze społeczeństwo - czy my sami - odrzuca i sypcha na margines społeczny. Jakie są motywy, pobudki czy kryteria takiego postępowania?*

Czytamy Pismo Święte

W Ewangelii wielokrotnie widzimy Jezusa zasiadającego do stołu z ludźmi o «złej reputacji». Jest to wielkim skandalem dla tych, którzy go obserwują. Jego zachowanie jest określane jako niegodne osoby religijnej. Jezus przedstawia jednak głębokie motywy takiego sposobu swego zachowania.

W chwili ciszy przygotowujemy się do wysłuchania tego, co Bóg chce nam powiedzieć poprzez słowa Pisma Świętego.

- Jedna osoba z grupy czyta głośno i wyraźnie tekst Mk 2,13-17.
- Każdy w ciszy czyta na nowo tekst w swojej Biblii.
- Po pewnym czasie inna osoba z grupy czyta na nowo dla wszystkich tekst Mk 2,13-17.
- Wspólnie staramy się odpowiedzieć na następujące pytania:
  - *Z jakiego powodu uczeni w Piśmie krytykują Jezusa?*
  - *Jak odpowiada Jezus na tę krytykę?*
  - *Jak tłumaczy Jezus swoje zachowanie? Jakie daje motywy swego obcowania z grzesznikami? Co chce wyrazić tym gestem?*

Słuchamy Słowa Bożego

Fragment Ewangelii Marka, który przeczytaliśmy, zaprasza nas byśmy zastanowili się nad naszą postawą i zachowaniem wobec innych. Odkrywamy, że oceniamy i traktujemy ludzi inaczej niż to robił Jezus. Mimo, że jesteśmy Jego wyznawcami i naśladowcami, często łapiemy się na osądzaniu innych według kryteriów jakich używa nasze społeczeństwo, które nie zawsze są kryteriami jesusowymi.

- *Czego możemy się nauczyć, jako uczniowie i naśladowcy Jezusa, z Jego sposobu traktowania grzeszników i ludzi z marginesu społecznego?*
- *Jakie wyzwania stawiają Tobie i Twojej wspólnotie słowa Jezusa z wersetu 17?*

Modlitwą odpowiadamy na Słowo Boże

Wyraźmy w modlitwie wszystko to, co odkryliśmy podczas lektury i rozważania tekstu Ewangelii Marka.

- Jedna osoba z grupy czyta na nowo tekst Mk 2,13-17.
- Pozostawiamy pewien czas w ciszy na osobistą modlitwę.
- Głośno wyrażamy swoją modlitwę (prośby, uwielbienia, dziękczynienia...).
- Kończymy śpiewając wspólnie pieśń *Mój mistrzu*.

*On szedł w spiekocie dnia i szarym pyle dróg,
A idąc uczył kochać i przebaczać.
On z celnikami jadł, on nie znał, kto to wróg,
Pochylał się nad tymi, którzy płaczą.*

***Mój Mistrzu, przede mną droga,
Którą przebyć muszę tak, jak Ty.
Mój mistrzu, wokół ludzi,
Których kochać trzeba, tak jak Ty.
Mój Mistrzu, niełatwo cudzy ciężar
Wziąć w ramiona, tak jak Ty.
Mój Mistrzu, poniosę wszystko
Jeśli będziesz ze mną zawsze Ty.***

*On przyjął wdowi grosz i Magdaleny łzy,
Bo wiedział, co to kochać i przebaczać.
I późną nocą On do Nikodema rzekł,
Że prawdy trzeba pragnąć, trzeba szukać.*

Mój Mistrzu...

*Idziemy w skwarze dnia i szarym pyle dróg,
A On nas uczy kochać i przebaczać.
I z celnikami sięć, zapomnieć, kto to wróg,
Pochylać się nad tymi, którzy płaczą.*